

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
- ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Αριθ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ 2281

Ημερομηνία καταθέσεως 17.9.10

Θέμα: «Έβαλαν τους... λύκους να φυλάν τα κρατικά λογιστικά βιβλία...»

Πλήθος ερωτηματικών δημιουργεί η απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών να παραδώσει το λογιστικό έλεγχο των κρατικών νοσοκομείων και των δημόσιων ασφαλιστικών ταμείων, σε πρώτη φάση, στα χέρια πολυεθνικών λογιστικο-ελεγκτικών εταιρειών. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τις «τέσσερις μεγάλες», όπως συνηθίζεται να χαρακτηρίζονται στο διεθνή τύπο: Ernst & Young και Pricewaterhouse Coopers (βρετανικών συμφερόντων), Deloitte & Touche (αμερικανικών συμφερόντων) και KPMG (ολλανδικών συμφερόντων). Μαζί, δε, με αυτές και η επίσης αμερικανική Grand Thornton.

Το σκεπτικό, πίσω από τη «δουλειά» φαίνεται να αποτελεί γνήσιο τέκνο ενός «ματωμένου» γάμου μεταξύ του ΔΝΤ, υπό την κατοχή του οποίου τελεί η χώρα, και του ΟΟΣΑ, όπου εργάστηκε ο Υπουργός Οικονομικών.

Άμεσα, σύμφωνα με δημοσιεύματα, αναμένεται να πιάσουν δουλειά στα νοσοκομεία Ευαγγελισμός, Αττικών και Γ. Γεννηματάς και στα ταμεία ΙΚΑ, ΟΠΑΔ, ΟΑΕΕ και ΟΓΑ.

Στη συνέχεια, σειρά έχουν οι δήμοι και βέβαια, οι ΔΕΚΟ.

Ωστόσο, ο έλεγχος των λογιστικών καταστάσεων των επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα, είναι πολύ σοβαρή υπόθεση και προϋποθέτει διακριτικότητα και εχεμύθεια για να ανατεθεί σε ιδιωτικές εταιρείες.

Ας μην ξεχνούμε, πως τα οικονομικά στοιχεία των πολιτών αποτελούν προσωπικά δεδομένα.

Στην Ελλάδα, οι όψιμοι νεοφιλελεύθεροι αυτοί του ΠΑΣΟΚ με τον υπερβάλλοντα ζήλο του νεοφώτιστου, παίρνουν πολιτικές αποφάσεις όπως αυτή τις εμφανίζουν ως την «τελευταία λέξη της μόδας» στον τομέα της διαφάνειας. Στο εξωτερικό, όμως, τόσο στις ΗΠΑ όσο και στην Ευρώπη, ο δημόσιος έλεγχος και η ρύθμιση του έργου τους αποτελούν θέμα έντονης αντιπαράθεσης. Ο λόγος είναι, πως ο επιμερισμός ευθυνών για το ξέσπασμα της τρέχουσας κρίσης βρήκε τις ελεγκτικές εταιρείες εξίσου έκθετες και υπόλογες με τις εταιρείες αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας, που βαθμολογούσαν με την ανώτερη δυνατή αξιολόγηση τα τοξικά ομόλογα.

Ξεκινώντας από τα πιο πρόσφατα, ξεχωρίζουμε τις ευθύνες της Ernst & Young για το σκάνδαλο της Lehman Brothers. Η ελεγκτική εταιρεία Ernst & Young, που πληρωνόταν για να υπογράψει τα βιβλία της, το ήξερε πολύ καιρό πριν. Το γνώριζε και το συγκάλυπτε. Ειδικότερα, όπως περιγράφεται στο πόρισμα των αμερικανικών αρχών, έκτασης 2.200 σελίδων, ενώ η Ernst & Young είχε επίγνωση της απάτης που έκανε η διοίκηση της τράπεζας Lehman Brothers, συνέχισε προσφέροντας τις ίδιες «πολύτιμες υπηρεσίες της στη δημιουργική λογιστική και στην Anglo Irish Bank, βοηθώντας τη να «καταγωνιάσει» ένα δάνειο ύψους 87 εκατομμυρίων ευρώ. Ξεχωρίζουμε ακόμα από τα έργα και τις ημέρες της, τη φυλάκιση στελεχών της από τις Αρχές του Χονγκ Κονγκ - που για κάθε άλλο παρά για την έχθρα τους απέναντι στον ιδιωτικό τομέα φημίζονται... - με αφορμή κατηγορίες για απάτη, όπως και για δημιουργική στατιστική και «μαγείρεμα» των στοιχείων.

Αλήθεια, ενάντια σε αυτά τα κόλπα της Στατιστικής Υπηρεσίας δεν ξιφουλκούσε ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου μερικούς μήνες πριν;

Οι ίδιες κατηγορίες, βαραίνουν και τις υπόλοιπες ελεγκτικές πολυεθνικές εταιρείες, όπως άλλωστε σχετικά άρθρα δημοσιεύονται στα πρωτοσέλιδα του διεθνούς οικονομικού τύπου. Για παράδειγμα, η Price Waterhouse Coopers προσέφερε τη συμβολή της σε πολυεθνική ινδική εταιρεία, την τέταρτη μεγαλύτερη της χώρας, ονόματι Satyam Computer

Services, με απώτερο στόχο να εμφανίζει κέρδη ύψους 1 δισ. δολαρίων επί διετία. Άλλο παράδειγμα, αποτελεί η αποδεδειγμένη λαθροχειρία του ασφαλιστικού γίγαντα American International Group (AIG).

Η PriceWaterhouse Coopers, θεωρήθηκε ότι γνώριζε για ένα δομημένο ομόλογο, με αποτέλεσμα η αμερικανική επιτροπή κεφαλαιαγοράς να της επιβάλλει πρόστιμο 80 εκατομμυρίων δολαρίων. Η Price Waterhouse Coopers θεωρήθηκε ότι γνώριζε και για το σκάνδαλο φοροκλοπής της αμερικανικής Tyco το 2002. Η Deloitte & Touche δέχτηκε τα πυρά Αρχών, Τύπου και επενδυτών με αφορμή την ανάμειξή της στο σκάνδαλο της ιταλικής γαλακτοβιομηχανίας Parmalat. Η χρεοκοπία της χαρακτηρίστηκε «ως η μεγαλύτερη επιχειρηματική χρεοκοπία της Ευρώπης». Οι αποκαλύψεις έφεραν στην επιφάνεια μια «μαύρη τρύπα» ύψους 14 δισ. ευρώ στα λογιστικά της βιβλία, τα οποία η Deloitte & Touche έβρισκε μέχρι την προηγούμενη... «μέλι γάλα». Ανάλογα σκάνδαλα βαραίνουν και τις άλλες δύο ελεγκτικές εταιρείες (Grand Thornton και KPMG), στις οποίες ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου ετοιμάζεται να παραδώσει το δημόσιο τομέα προς... εξυγίανση!

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Πώς απαντά στα ερωτηματικά, που διατυπώνονται δημόσιο και ενυπόγραφα, για την επιλογή της κυβέρνησης που προκαλεί αυτό το γεγονός ότι αυτή ακριβώς την περίοδο, που στην Ελλάδα η τρόικα εγκαθιστά τις ελεγκτικές εταιρείες στο Δημόσιο, στην Ευρώπη, ακόμα και στην Αγγλία. Γνωρίζει ο Υπουργός Οικονομικών ότι οι ρυθμιστικές και πολιτικές αρχές πνέουν μένεα εναντίον τους;
2. Επιβεβαιώνει ή διαψεύδει τις ως άνω πληροφορίες για τη δράση των πολυεθνικών εταιρειών ο Υπουργός Οικονομικών;
3. Σκοπεύει το Υπουργείο Οικονομικών, να παραδώσει το φορολογικό και λογιστικό έλεγχο των δημοσίων νομικών προσώπων σε ιδιωτικές ελεγκτικές εταιρείες;
4. Συμφωνεί ο Υπουργός Οικονομικών με την τοποθέτηση για την προκλητική ατιμωρησία τους, που επέκρινε ο αρμόδιος Ευρωπαϊός επίτροπος Μισέλ Μπαρνιέ λέγοντας: «Ενώ ο ρόλος των κύριων οικονομικών και χρηματοπιστωτικών παραγόντων (τράπεζες, αντισταθμιστικά κεφάλαια, οίκοι αξιολόγησης πιστωτικού κινδύνου κ.α.) εξετάστηκε αμέσως μετά την κρίση, ο ρόλος των ελεγκτών μέχρι τώρα δεν έχει εξεταστεί»;
5. Είναι ή όχι υπόδειγμα ολιγοπωλιακής οργάνωσης, τέσσερις-πέντε εταιρείες να ελέγχουν όλες σχεδόν τις επιχειρήσεις του δημόσιου ευρύτερου τομέα;
6. Γνωρίζει ο Υπουργός, ότι σε στενό κλοιό έχουν βρεθεί οι ελεγκτικές εταιρείες και στην Αγγλία, όπου εντοπίστηκε «ανησυχητική έλλειψη σκεπτικισμού» σε ελέγχους τραπεζών, όπου οι ελεγκτικές εταιρείες δεν έκαναν ελέγχους, αλλά απλώς υπέγραψαν; Πως ξεπερνά η Κυβέρνηση αυτή την προβληματική;
7. Πόσο αυστηρός και αμερόληπτος μπορεί να είναι αυτός ο έλεγχος, όταν οι ελεγκτικές εταιρείες ξέρουν πως η κατά γράμμα εφαρμογή του νόμου σε μια επιχείρηση σημαίνει ότι για την επόμενη διαχειριστική περίοδο ενδεχομένως θα χάσουν τον πελάτη;
8. Ειδικότερα, το Υπουργείο Οικονομικών πως απαντά στην κατηγορία, ότι είναι υπόλογο, γιατί από τη συγκεκριμένη δουλειά –η οποία κακώς και σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος με τη στενή και την ευρεία έννοια δόθηκε στους ιδιώτες- εξαιρέθηκαν οι αντίστοιχες ελληνικές εταιρείες;
9. Είναι αλήθεια αυτό που δημοσίως προβάλλεται ότι το ΔΝΤ και η ΕΕ, επέβαλαν τον αποκλεισμό των ελληνικών εταιρειών, μέσω της τρόικας, για να πάρουν τη δουλειά οι πολυεθνικές;
10. Είναι αλήθεια ότι θεωρούνται από τον Υπουργό Οικονομικών ως αναξιόπιστοι και ανεπαρκείς επαγγελματίες οι Έλληνες ειδικοί, στο χώρο των οικονομικών και φιλολογικών ελέγχων;

Ο ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος